

నీ వే నా?

[ఒక నిమిషం క్రితం]

నీవురా? రామానుజుని గారు

అక్షరాలా? గాని నా కెంతో చదువు. ఆయన కుమార్తె సుధద్రువు నేనన్నదప్పుడు హాస్యోదయము, పాటములు చెప్పచుందును. పంతులుగారు చాల పెద్దవాడు. ఒకనాడాయన యింటికి నేను వెళ్లినప్పటికి, ఆయన మేనల్లుళ్లు సూర్యరావు, పోతురావు లిద్దఱును వచ్చియుండిరి. వారందఱు నన్నా హాస్య మొనరించిరి. సుధద్ర నాదగ్గఱగా టీ కోపా నుంచుచు,.....

“ఈనడుమ నీనబడుట లేదేమి?” అని అయెను. నేను కొంచెముగా నవ్వి యూరకుంటిని. ఇంతలో మొక చీనావాడు, ఉత్తరము నొకదానిని దెచ్చి పంతులుగారికిచ్చెను. పంతులుగారు చదువుకొని, యా యుత్తరమును నామ్రై బడవేసెను. నేనును చదివి, “ఈ యుత్తరము వ్రాసిన వెనక?” అని యడిగితిని. పంతు—వీడు “చిక్ చాంగ్” అను చీనావాడు. నాకుఁ బ్రాణమిత్రుడు. మొదట నొకానొక సందర్భమున చిక్ చాంగ్ లేనిచో నేను మరణించి యుందును.

నేను—ఎవనను, చీనావాండ్లను వమ్మునకు పంపి. పంతు:—(నవ్వి) నీ కెంత యనుమానము! చీనావాండ్లు దుష్టులైన నగుదురు. చిక్ చాంగ్ అంత యుత్తముడు లేడు. వాని యింటిలో విండంట! నేను రావలసియున్నది చెప్పి, సుధద్రను వెంటకొని వెంకట్రావు, సూర్య, నీవు, వీరిని పంపి. తరువాత మేమందఱమును, మొదటి యెక్కి చిక్ చాంగ్ మేడకు వెళ్లి ఆమెను చూచుట కతిమనోహరముగ నుండెను. ఒక చీనావాడువచ్చి, మమ్ములను నగముగ లోపలకు దీసికొనిపోయెను. చీనావాండ్ల గృహలంకారవిధానము విచిత్రముగ నుండును. ఎక్కడఁ జూచినా గాజున; ఆకుపచ్చ, నీలి, తెలుపు, రంగుల పింగాణిముక్కలతో నతిసజ్జితములు. ముగ్గు లతివిచిత్రమైనటు లుండును. పెద్ద పాత్రతోక జడలు, మీసములులేని మూతలు, రంగుల తలలగుడ్డల కోట్లు, చిత్రమైన బొటాలు, ఈవిచిత్రము లన్నియుఁ జూచుచుఁ జూచుచుంటిని.

నానము]

నీ వే నా?

1925 నవంబరు

చూచు చుండగనే, మా మున్న తెలుపుకుఁ గల చిన్న రంధ్రమున కొనిపోయి తెలుపు తెఱవబడెను. నావాడు మహాహాస్యనించెను. ఉచినా తెలుపు మాయఁబడియున్న కాలమున నున్నప్పుడు నుండి వచ్చువారెవరో యని అర్థమున జూచి, పిదప తెలుపు తెఱచె నని, అర్థమయ్యెను. ఈరహస్యమేమి? మామొదట నడచినప్పుడున్న, సూర్య మెకటరావు విలువునఁ గంటించుచు సుధద్ర నాదగ్గఱగా వచ్చి చేరినది. వానినందఱును, అల్లరిచేయక రంధ్రని చేతిని. లోపలకుఁ జొరవచుకే యుంటి చీనావాడు మారాకను చిక్ చాంగ్ తోఁ జూచుకొనిపోయెను. ఆ సమయమున మేము ముందు జూచితిమి.....అచ్చట గొర్రువముపైఁ బరుండిన యొకతి యొకతె నొకవనముతో, హీనస్వరముతో సుధద్రుని లిలిచెను. సుధద్ర దానిమొగముఁ జూచి భయపడెను. సుధద్రవ్రత కెందులను? నీ గుండెలు జల్లుమనియెను. ఆయనతి లేవలేక పడుచు— “అమ్మా! మీ రియింటికే వచ్చితిరా? నీవును, మీనలెఁ గొన్నావ్ని క్రిందట సొంద గువనే! నాకుఁ గొంచెము జల్లుండెను. ఆ గుడ్డు పొరించి యీచీనావాడు, న న్నిందుఁ జేర్చెను. నాకు వీడు బాగుగ నల్లమందు నభ్యాసముచేసి నాతెలివిని జంపినేసెను. నా దూషము వికృతమయ్యెను. క్రమముగ నల్ల మందు నిచ్చుట మానిరి. నాకతి మరణానన్న

మ్రోగి. వీడు కొన్ని నాళ్లు నేనాము చేసి నట్లెచేసి, నమ్మించి తుదకు విందసీలిచి, యిందు బంధించి చంపి వారియూర్పిని హరించుచు. మీరును, దీనినుండి బయటబడక పోయితిరా. నావలెనే యగుదురు... అదిగో! ఆమెన్నయవతి నిన్ననే యిందు చిక్కునడి నది.” అని పలికెను. సూర్యునివలె నణఁకెను. గుండెలు కొట్టు కొనెను మహాభయంకరత్ర దేశము—చుట్టు ను వివస్త్రి లాక్ర మించియున్నది—తిరిగి మా మొదట తెలుపునకుఁ గంటిఁగిమాణముగల రంధ్రము కనఁబడెను. ఏమైన సరేయని నేను జేఁబోయి నున్న రివాజును తీసి కంతలోనికిఁ గాల్చితిని. సుధద్ర, సూర్యరావు, వెంకట్రావు నాకు జమ దూరమున నుండిరి. తటాలున వారున్న బల్లపట్టు కదలి భూమి లోనికిఁ బడిపోయెను. వారందఱును బాలాళ మునఁ బడిపోయిరి, తిరిగి బల్ల యథాస్థానము నకు వచ్చెను. ఇదియంతయు నొకక్షణములో జరిగిపోయెను. నేను చేతిలో రివాల్వరును వదలలేదు. కాదన్నది కాకమానదని, ప్రతి ఘటించి నిలిచితిని. పెద్దచీనావాడు లోపల నుండి వచ్చెను. తటాలున—నేను, వానిగుం డెల కెదురుగా ఊపాకినుంచి, “చేతు లెత్తుము” అని పలికితిని. వాడును, చేతులెత్తుకొని, భీతునివలె నటించుచు, వచ్చి నామ్రైబడెను. నాకుపాకి వానికి దొఱకలేదు. మే మిరువురమును పెనఁగు లాడితిమి. సొకులసమర మయ్యెను. నేను రెండుమూఁడుబార్లు పేల్చితిని మొదటవంటి

చినావానిపట్టును వదలకునుట నాకు గట్ట
సాధ్యమగుచుండెను.

ఇంతలో బయట, పోలీసువారియాల
లు వివరించుచు. తలుపులను బ్రద్దలుచేరి
కొని, పోలీసువారు లోకలను బ్రవేశించిరి.
చినావాడు నావంకకుఁ గ్రహముతోఁ జూ
చెను. ఇంతలో నాయంటిభూలిలపుమెట్లనుం
డి, ఒకపెద్దమనుష్యుడు సుభద్ర, వేంకట
రావు సూర్యారావును వెంటఁబెట్టుకొని
వచ్చుచుండెను. నాయానందమునకు మేరలేక
పోయెను. ఆ పెద్దమనుష్యుడు—మా హరి
రావు—

హరిరావు సుప్రసిద్ధుడైదారుడు; మా
మిత్రుడు. తరువాత చిక్చాంగ్ నకు నిజ
యయ్యెను.

2

ఒకనాడు మేమందఱమును, వంతులుగా
రిఇంటిలోఁ గూర్చుంటిమి. హరిరావుకూడ
నచ్చట నుండెను.

సూర్యారావు, తాను చదువుచున్న
ఆంగ్లపత్రికను పట్టుకొనివచ్చి—“చిక్చాంగ్
జెయిలునుండి పారిపోయినాడు” అని
యెను. మే మది విని, జెయిల్ నుండి పారిపో
యినవాని సాహసమున కాశ్చర్యపడఁజూ
చ్చితిమి. మూడై నేడైన ప్రతికారము చేయు
నేమో యనిపైతము మేము భయపడక పోలే
దు. మాహరిరావు—పక్షేదారు—చినావాని
నిబట్టుకొని తీరెడనని ప్రగల్భములు కొట్టెను.
సుభద్ర యచ్చట బల్లపైనున్న కోపాలను

చిన్నపిల్లకనబడెను. అందు,
“నీవు సుభద్రను పెద్దాడఁడంటిది” అని
గ్రత్రీఁగరాత్రి బంటిగంటకు నీవు వచ్చా
లని యుండెను.

వేంకటరా వాచిటి నటులే క్రింద
విడిచి కయకంఠితుడై పడిపోయెను.
నేను—ఈచీటి యచ్చటి కట్టువచ్చి
సుభ—నాకుఁ వెలియక.
హరి—మీ యింటనేవకులలో
డెవ్వఁడైన గలుఁదా?
వంతు—కలుఁడు.

హరి—కే న దేవలగని మొత్తుకొన్నది
వాస్త్రను నమ్మవలదని నేను చె
డుటలేదా? చిక్చాంగ్ జెయిల్ నుండి
వచ్చిరాడు. మన కేదో పెద్దకీడు
దలపెట్టినాడు నరే
నేను తద్విషయమై జాగ్రత్తయు
డెనను. కే నీ రాత్రిమాత్రము
గనవలెను. బంటిగంట మాట జాగ్రత్త
అంతవఱకు నిద్రించవలదు.

రాత్రి పండ్రెండుగంట లైనది. అందు
అను మేలుకొని, మేలుకొని యప్పుడే
చెము మేనులు వచ్చిరి. ఐనను నిద్ర యెప్పు
టికిని పట్టలేదు. చిమ చిటకుమన్న నులికిపడ
చుండిరి.

వేంకటరా వొకకుర్చిపైఁగూర్చుండెను.
నే నాతనిక్రిక్క-నే కూర్చుంటిని; మే మిద్దఱ

నిద్రామునను నిద్రాముననుచును
వేంకటరావు గంటలు కడ కడఁ
చుచుండెను. నే నాయంటి వాలుగు
వేంకటరావు చేతులు
చిక్చాంగ్ పక్షేపునుండి
వచ్చునో తెలియదు. ఇనువ్రమును మాట
చెబుట.

పెద్దమన్నర దాటినది.....ఊపిరి
వచ్చునక్క- వేతేదియు లేదు.....
పట్టుడి చచ్చవలెయ్యెను. ఉలికిపడి మేమిద్ద
మ పెనుకకుఁ దిరిగిచూచితిమి. ఒకమూల
యొకొకమూల. కొక యెలుక జనజర
వ్రుచ్చుచున్నది

గడియారము చూచితిమి.12-40
మది. వేంకటరావుభీతినిర్బంధనలవిగాదు...
హారము తిరిగిపోవుచున్నది..... బంటి
కునా—లు—గు—నిమిషములున్నది
.....2.....1..... వెంకటరావు గుండెల
నాకు స్పృహముగ వినబడుచున్నది.

బంటిగంట యయినది.
వేంకటరావు గడగడ వణకు చుండెను.
నిల్లు నలువంగల రెప్ప వేయక చూచు
చిరి. ఏమియులేదు. నిశ్శబ్దము. బంటిగంట
రావును నేనును—పెద్దనిట్టూర్పులు పుచ్చి,
“బంటిగంట దాటినది. అసాయము
లేదు” అని పలికితిమి. కలఁతనిద్రనుండి లేచి
సూర్యారావు, వంతులుగారు, సుభద్ర వచ్చిరి.
నేను—అసాయము దాటినది; ఊరకభయఁపడి
తిమి. ఇది వట్టి జెడరింపు.

తరువాత 2 గంటలవఱకు మేమామాట
యే చెప్పకొనుచుంటిమి. విదన నిద్ర నుముగ
పెట్ట పండుకొంటిమి.

* * * * *
మేము వరున్న వెంటనే చల్లనిగాలి వీచి,
జోరున వర్ష మారంభమయ్యెను. చల్లగా
లికి మాకు నిద్రవచ్చెను. బయట గాఢాంధ
కారము. మాకు నిద్రపట్టినదో లేదో—
“ఛా”మృని తుపాకి కైలినధ్వని వినవలెయ్యెను.
లేచి చూచితిమి. వేంకటరావు ప్రక్కమీద
లేడు. రక్తచ్ఛన్నమగు నలనియుత్తరీయ ము
న్నది—తలుపు తెరువబడియున్నది. ఏదో
మోటారుమాత్రము బయట సాగిపోవుచున్న
ది. నాకెదురుగ వీధిలోని గంట స్తంభపు గడి
యారము కనబడెను. దానిలో సరిగా బంటి
గంట మైయున్నది.

అట్లయిన, నాగడియారము తప్ప!

3

ఇప్పటి కొకమాత్ర్య జరిగిపోయినది. మరు
నాడు తేనీటిగిన్నె క్రింద మరియొకచీటి కనఁ
బడినది. అది సూర్యారావుకు వ్రాయబడినది.

“ఈరాత్రి పండ్రెండున్నరకు నీవ్రాణము
లు జాగ్రత్త!” అని యుండెను. అందఱమును
విస్మితల మైపోయితిమి. ఈచీ ట్లెక్కడినుండి
వచ్చుచున్నవి? హరిరావు చినావానిపై నను
మానించియుండెను. నే నాలోచించిచూడ,
చినావానిప్రసక్తి యిం దేమియును లేదు.
పరిశుభమైన బల్లమీద, సుభద్ర చేతులతోఁ
చెచ్చిపెట్టిన తేనీటిగిన్నెలు—ఎవ్వరిపై నను

[illegible]

“నెట్టిన లక్షరూపాయలను పెద్ద మట్టి చెట్టుదగ్గరకు వెళ్ళు. మరెవరికీ రూపాయ దేవుడు. ఒక్కడే తేవలెను. ఆయనము లుండరాదును. దీనికి వ్యతిరేకముగ జరిగినచో ప్రాణము లుండవు.” అనియున్నది.

అక్షరారావుగారు మఱియుతో “బాబూ! లక్షరూపాయలకేమి భాగ్యము. ఈచీనావాండ్లంతైనా జేయ నమర్చులు. ఈ పిశాచశత్రువు వదలుటే మంచిది” అని పలికెను.

నేను—చిన్చాం! పై మీ రెంతవిశ్వాసముతో నుంటిరి!

పంతు—కుటిలుల నెట్లు తెలిసికొనవచ్చును?

నేను పంతులుగారి యాలోచనకు జాల నేపు నమ్మతింపలేదు. ఆవల లక్షరూపాయలు, ఈవల భయంకరశత్రువు. కొంత నేపటికి నాలో నే నాలోచించుకొని, ప్రాణములకొరకు నమ్మ తించితిని. నన్ను నమ్మతింగలేనీ, నే నేదో యాలోచించుచుండగా అక్షరారా వాగద విడిచెను.

* * * *

పెద్దమట్టిదగ్గరకు వెళ్లి నేను కాచుకొని యుంటిని. నేను మోటారునుండి దిగలేదు.ఇంతలో మజియేకమోటారు నా కెదురుగా వచ్చెను. అందు ముగ్గులుమనుష్యులుండిరి. తలమీడిచుండి క్లాన్లవఱకు, నల్లని ముసుగు లుండెను. ఆగూఢశత్రు లెవ్వరో?

శత్రువులలో నాయకుడు నన్నుజూచి “పిస్తోలు తీసివేయుము; ధనము నిమ్ము; చేతు

లెత్తియు” అనియెను. నేను పిస్తోలు నచ్చటనే బట్టికొని నొక్కట్టును వేయుచుంటిని.

పరమేశ్వరుడు భర్తమున ను. అంతయు నాశ్చర్యము.

నన్నును చులక్రిందులైపోయెను. నాశత్రువులకు వెనుక నుండి యిరువదిమంది, పోలీసుధర్మము చుట్టుముట్టి

“పిస్తోలు వేల్చితిరా చచ్చెదము!” అని యిరువదితుపాకులను, మువ్వలు శత్రువులగుండెల కెదురుగా నుండి.

పులు తుపాకులను క్రింద బెట్టిరి.

నేను తుపాకిని, చేతబట్టుకొని తలపై నున్న ముసుగులం దీసితిని

యాశ్చర్యము!

చిన్చాంగ్ కాడుగదా! కాచి మఱి?

“నీవేనా!”

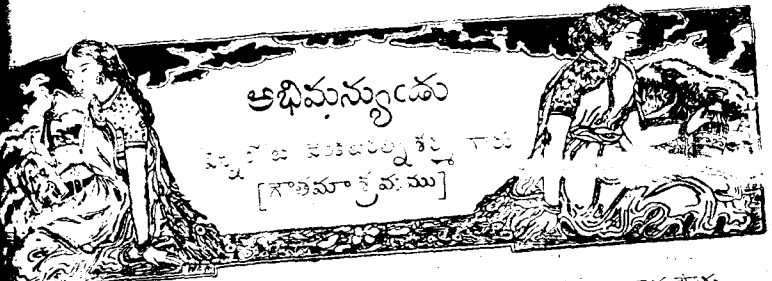
అని నే నాశ్చర్యముతో పెద్ద గానంటిని అతడు మా హరిరావు; హరిరావు

వంచకొనియెను. ఐన, నీయిద్దఱును నన్ను చూతునుగదా!.....

ఒకడు.....సూర్యరావు ఒకడు.....వేంకటరావు

ముగ్గులు నింటిదొంగలే. రక్షకధర్మముగఱు సంకెళ్లు తొడగిరి.

ఆశ్చర్యముతో నాశ్చర్యము! చిన్చాంగ్ తైలునుండి పారిపోవలేదు

అభిమన్యుడు

[నాతమా శ్రవము]

నా? మదీయవంశ క్రిమోద్ధామపారు మంబు?—ఏ విరోధిబలంబు సానబట్టి

పొడిపొడిగ: కేరి భారతభూమిన్లో జల్లి, యెగుడుదిగును మాన్చి, సరిసమం బా

నర్చి, నేం బరికంధిబృందమ్ము గేలి నేతునా?—“మొన్నగదరి! విల్ సేతంబట్టె

నింతలో నెంతవాడయ్యె” —“నితంబరా! కి టిటి మరపించె దనతెల్వితేటలందు”

“ఇతంబరా! మానధనుడు ఇంకెవడు విడుచు పడుచుండవపు సాఖ్యమ్ము లీపుడమిలోన”

“విడురా! కపిచీకెచ్చెవాడటంచు వినుతి కుప్పలువోయంగ ఏరకొటి

విరుచుకొని పడుచుండిరి పిఱికిబంట్లు కాచుకొనుమోయి! యాదెబ్బగాచుకొనుము.

బౌసవుక, నీవ ఏరుడ—వంతలోన నెట్లు శత్రువారమును నిరించితోయి?

యురుకబోకు! నేదనుదీర్చుకో రవంత! నీనుచుటిర క్కతిలకమ్ము నీరుగార

జొచ్చె; మత్తగజము గూలె సోలి పడితి నకట! యీశ్చితిలోన నిన్నాదరింప

నెవ్వరును లేరు; నిన్ను వీక్షించు మేమె గడగడపడంకు చున్నాము; కాలగతికి

నెవ్వ కేమి నేయగలము?—రువ్వచుంటి విష్ణుడు గూడ రివ్వన నెగిరి వాడి

వాలుగముల— నయ్యయ్యె! నీకేలుదమ్మి

నా? మదీయవంశ క్రిమోద్ధామపారు మంబు?—ఏ విరోధిబలంబు సానబట్టి

పొడిపొడిగ: కేరి భారతభూమిన్లో జల్లి, యెగుడుదిగును మాన్చి, సరిసమం బా

నర్చి, నేం బరికంధిబృందమ్ము గేలి నేతునా?—“మొన్నగదరి! విల్ సేతంబట్టె

నింతలో నెంతవాడయ్యె” —“నితంబరా! కి టిటి మరపించె దనతెల్వితేటలందు”

“ఇతంబరా! మానధనుడు ఇంకెవడు విడుచు పడుచుండవపు సాఖ్యమ్ము లీపుడమిలోన”

“విడురా! కపిచీకెచ్చెవాడటంచు వినుతి కుప్పలువోయంగ ఏరకొటి

విరుచుకొని పడుచుండిరి పిఱికిబంట్లు కాచుకొనుమోయి! యాదెబ్బగాచుకొనుము.

బౌసవుక, నీవ ఏరుడ—వంతలోన నెట్లు శత్రువారమును నిరించితోయి?

యురుకబోకు! నేదనుదీర్చుకో రవంత! నీనుచుటిర క్కతిలకమ్ము నీరుగార

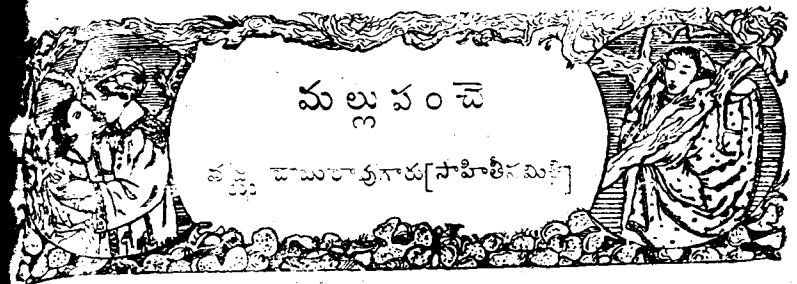
జొచ్చె; మత్తగజము గూలె సోలి పడితి నకట! యీశ్చితిలోన నిన్నాదరింప

నెవ్వరును లేరు; నిన్ను వీక్షించు మేమె గడగడపడంకు చున్నాము; కాలగతికి

నెవ్వ కేమి నేయగలము?—రువ్వచుంటి విష్ణుడు గూడ రివ్వన నెగిరి వాడి

వాలుగముల— నయ్యయ్యె! నీకేలుదమ్మి

చిందుచున్నది నెత్తురుబిందువులను.
వెరులును గంటిచో దుమ్మునువిధాన
గాలిలో నల్ల ధారలకరణిఁ బాటి
నాగుఁ చింగుటవంద త్రనారి లేందు
శరన్న!— పొగరుహతు
లగు గనగనలూచుచున్న
వార తైనను నిచూపుమేర లేరు—
దాహమయ్యెనా? నేటియొమోహరమున!
నాల్క తడియాఁబోయెనా, పల్కవేమి ?
కన్నతండ్రి దగ్గర లేడుగాని, నీకు
దిన్యపాతాళజలము నందింపకున్న?
అంతయేటికి? నాతఁ డీప్రాంతమునను
యున్న నీ కిన్నిపాటులుత్పన్నమగునె?
అరులు తారుచు నున్నార లచట నిచట
నేమికారణమోకాని— ఏమి నేయఁ
గలము?— నీ కడ్డమైన రాగలమె, కుష్టు?
అరరె? యెంతటిదరవన! అంతలోన
పిటికేపందలు వెనుకకు వెనుక కొదిగి—
కరము గడగడవణకు నీగతఁ దలంచి—
లేఖికి మాత్ర నెనుకంజ లే దదేమి?
నీ ప్రతాపవర్ణనఁ దనివినకనా?—
ఒక్కటై మొనగాంపు దుర్యోధనుడు
కర్ణుడును, దుష్టశాసనా గ్రహాయు, సైంధ
వుండు రణధర్మమును వీలఁబుచ్చి,—తావ
కీయ, పాంచభౌతికమైన గ్రీవనాళ
ముల విభేదించి, రూపుమాపుటకుఁ గాని
పేరు నెవడు మాఁగలాడు పృథివిలోన?
చదాఁ గనుగొను మనె! వియచ్చరులు పాల
నెన్నెలలబిందువులు చిమ్మునన్నజాజ
పూలమాలలఁ గ్రుచ్చి రింపులు సెలంగ
నీకుఁ గై నేనీ నిన్ను మన్నించుకొఱకు
విధివశమృతం జేఱి వ్రేలఁబడెడు
కత్తిఁ గనుగొని మీపైకి నెత్తె నన్న

[illegible]

పాత్రలో అన్ని విధాలా పాత్రలు చేశాడు. దోమల బాధ విషయం చుట్టూ భూములున్న డెబ్బాగ్రామాలన్నింటిలో ముదూరు వెళ్లి దోమల బాధ తప్పదని మండిపాటు వడగాలి వీచేరోజుల్లో దోమల బాధ ఉంటుంది తెనాలిలో. ఇప్పుడోయేది శీతాకాలంలో ఒకనాటి సాయంత్రం నెలలో అయిదారు రోజులు ముట్టేసింది. చలి బాధకుతోడు దోమల బాధ ఆరాత్రి అంతా దోమలతో కునుకు ఉంటే వట్టు. ఏకాదశి అయినా బాగుండాగారం కలిసివచ్చేదని అనుకున్నా. గాత్రం తెల్లవారింది. గొల్లది పాలుపొయ్యి వచ్చింది. “ఇవాళ గుంటూరు వెళ్లి రా ఇక్కడే ఉంటారా? మధ్యాహ్నం కాఫీకి పోయించుకో దానికి” అని మా అవిడ అంది. రగ్గుగట్టిగా మునుకు పుట్టుకుంటూ “తా” అన్నాను. పాలుపోయించుకొని అవిడ ఇంట్లోకి వెళుతూ “కాఫీ తయారవు ది. లేచి ముఖం కడుక్కుందురా” అంది. సరేలే అన్నాను.

* * * * *

నాన్నయి, కాఫీ చల్లారి పోతున్నది తాగడానికి తయారుచేసి ఇంకావస్తావు, ఇంకావ

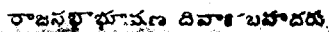
జానకీ సర్ యమ్. విశ్వేశ్వరయ్యగారు-మైసూరు

నాదికి లాగి పెట్టానా? కోపం ప్రక్కకు
వేసుకు. నాకుగాక నన్ను ప్రేమించే కాఫీ
కోపం కలిగి క్రిందపడి భయపడిపోయింది. నా
కడుపులోకి పోవాలనిన కాఫీ క్రింద
కాలువకట్టి అక్కడపడిపోయింది. నాకుగాక
నన్ను తడిసి ధ్వంసం చేసింది. నాకిరానివాడే
కదా పాడయిపోయినా మానేసని "కాఫీ
వట్టుకురాగానే తాగినట్టుయితే కాఫీ కడు
పులోపడేది; ఏదో సరదాగా కొనుక్కున్న
చైనాకప్పు పగిలిపోకుండా ఉండేదేకదా; అయి
నా మన మేమిచేస్తాము. చైనా అంతటి దూర
దేశంలో తయారుఅయి బహుదూరం ప్రేమకు
వైలు ప్రయాణాలుచేసి మాండ్లతో ఈయెడ్డ
ర్మునుంచి ఉండి అనేకగాల్ల కాఫీ నాగొంతు
లోపోసి చివరకిలా ఇవాళ ట్రెక్టర్ తగిలి
ముక్కలు కావాలని దానికి రాసిపెట్టి ఉంది
కామాల్ను" అనే వేదాంతపు ధోరణిలో
ఉండేటప్పటికి కాఫీప్రవాహం కాకితాలక్రింది
నుంచి మళ్ళీ కాలువనూపందాల్చి. రాత్రిచదివి
బల్లమీదపెట్టిన "If winter comes" పలాగో
క్రిందపడిఉంటే, దానికి ఎదురుతాకి చిన్న
చెరువాకారం తాల్చింది. బాగామంచి నావె
లు పాడైందేకదా అని భవనలేచి పుస్తకం
తీయ్యగోయినా. ద్రావింగుబోర్డు నగైరాలు
బల్లమీదజరిగి టేబులులాంపును క్రిందికితోనే
సినివి. చిమ్మినీ స్లోల ముక్కలుముక్కలయి
నవి. అంతట నాకు ఎక్కడాలేని చికాకు
వచ్చింది. చికాకుగా పెద్దగొంతుతో "కుర్ర
పెద్దవకి ఇంగ్లీషునావెలుతో ఏంనని? చీకటి
తోనే ఏమిపుట్టి మునిగిపోయిందని బల్లమీది

నుండిలేసి కిందపెట్టాడు. బల్లవాడు కింద
కాదు. టేబు బల్లమీద పెట్టాలని తిరిగి
అడ్డుకుని చెప్పిందా? నిశ్చయమంటే
కాఫీపడి తగిలిపోయిందా!" అని పుస్తకం
కోపతీతోనే ముసుస్తున్నా.

టేబులు లాంపు క్రింద పడ్డ భవనకు
నాపెద్దకోలు విని బల్లవాణ్ణుకుని మాటలకి
గదిగుమ్మంలోకివచ్చి, "అయ్యో ఇదేమిటా
అన్నది. "ఏమిటా నీమొఖం నామొఖమునా
లాంపు కప్పు బద్దలైనవి. కాఫీపడి ఈపుస్తకం
తగిలిపోయింది. కుర్రాడుకిందపడినట్లు
బల్లమీద పెట్టాలని తెలియదూ" అన్నా
"వేది కాఫీ చింతిమీదపడితే కాస్తవర్షం
చుక్కాని పుస్తకం కాల్తుందండీ; మీదం
మరి సోద్యం; కాస్త కాఫీపడ్డందుకేనా ఇం
కోపం. తుడిస్తేలదే పోతుంది" అని కుర్రా
సామ్యంతో అన్నది. ఆవిడ కనుకాలుకు
అప్పుడు ఒక్కసినరు చిరునవ్వుకూడా ఉన్న
నాక్కన పడ్డది.

నాకు నల్ల మండింది. కుర్రాణ్ణి గూబక
లేదామా అన్న కోపంవచ్చింది. వాడి
తీవ్రంగా చూచాను. చేతిలో ఉన్నన్నీ
పువ్వులు నాకు చూపిస్తూ, "లాల్లా, పూ
పువ్వులు" అన్నాడు నవ్వుతూ. నాకు కిం
త్తయినా కోపంతగలా. "పుస్తకాలు కిందపడి
తగిలెయ్యటానికి, వాణ్ణోపన్నీరు పూలేరటాని
కాకులు కుయ్యగానే లేస్తావు" అంటూ
ఉండగా కుడిచేతులోపున్న పువ్వులలోనుంచి
ఎడమచేతి వేళ్లతో ఒకపువ్వుతీసి "లాల్లా కోతి

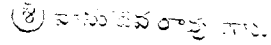

పద్య శేషాద్రిలయ్యరుగారు పును

అందుకే కాక, అక్కడనే నాన్నా
అమ్మమ్మ చోయిదుకోళ్ళచోటిని. నా
లోపే నా మగతాది పట్టాది
మని నడచా, వేరు, అల్పాయి, కాక
అబ్బాయన వేళ్ళతాళకదా అక్కడ
కనాలిట్టిక" అని వివాహిని నుంచుము
తిరిచి పిలిచి వదిలివేసిన గాజు
అనుకుంటూ వెళ్ళుతున్నాను.

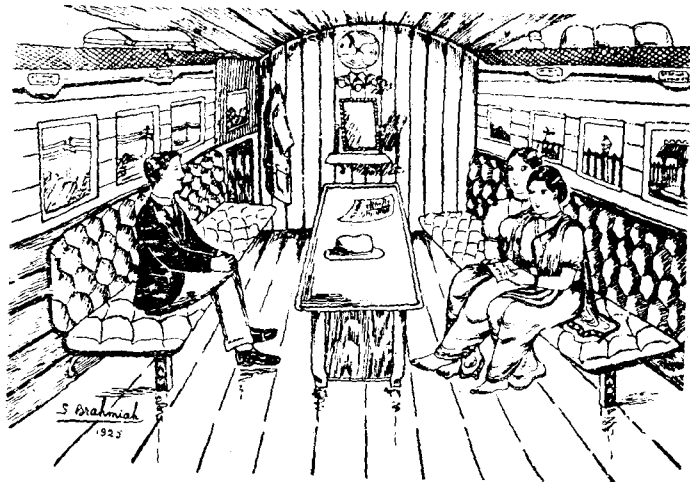
మింగానే ముక్కలు పోసుకోవద్దు. తేలికపాటి పండ్లను తీసుకున్నది.
 కుంగినానీగినానీలు పెరిగినానీలు అయితే
 దేవుడా! అరుహవాయులెట్టి ఈకన్న
 కొన్నా ననబడ్డ, ఈముక్కల వినోదము
 బుట్టించి చెప్పవచ్చు" అని ఆనందముగా
 నాడుమానానని ముందుచెప్పినట్లు
 తేలికపాటి పండ్లను తీసుకున్నది.
 బ్రాహ్మణి అనగతవకాలు కొకా ఎన్ని జరుగుత
 యో, కాననమున పెరుగునట్లే మంచి.
 పని "మోటుగాడుండుని ఎవరన్నా, అనుకు
 న్నాడుమానానని ముందుచెప్పినట్లు

[illegible]

క్షయమున నడవరానిది. నావృద్ధయల్ అమృత
 విడిచివచ్చినివారం మరణము, పెండ్లిమీకును చూడ
 నాకు నామృతమంద్రము కలవేపునమట్టుమట్టునున్నవి.
 ఏదేమున? ఈ పెండ్లమధ్య మునుపులగాలేని యెంతెం
 తో ప్రవర్తింపాను. కాని, యెవనిమరుమన? అమృత
 మరచనా? అవివాదమా? అక్షేపావృత్తిమొలుచుకూం
 డే మాంబు, ఆహార్యేల్లకర్తమైన మాపుక, ఆ దయా
 భూరితమైన నాపడకాలు, ఆమరత, ఇదిఅది అవసేలి
 నన్నింటినిదేవ ఆహార్యమేతామాత్రిని మరచనా?
 అంతకృత్యమిదనా? నిలలేదు. కాని, పెండ్లిమీకును
 మరచనా? అయితే యిప్పు కీప్రసాద మెవరోసం?
 మామృత అన్నివిధానా నిర్మించింది యెవని? సంపాద
 మాత్రి కులంగా నగనగాని తోడునీవగా ప్రండవలసిన
 ఆవిడ కేరుకొనేందున నీయి ఆవిడనే మరచనా? ఇది
 అనర్థమే. ఇన్నిది నామరచేన. నానీంకీ, బండ్లో మా

2. பெரிய அளவு உயிர் உயிர்ப்பு

“ఎందుకు మీరే చదువుదురు?”

కొనిపాపాడు. ఒక బంగ్లాను కట్టాడు. మనోహరి
 కుమార్తెను. ఈ కుట్ర గాదు వాచేరి కట్టాడు.

